

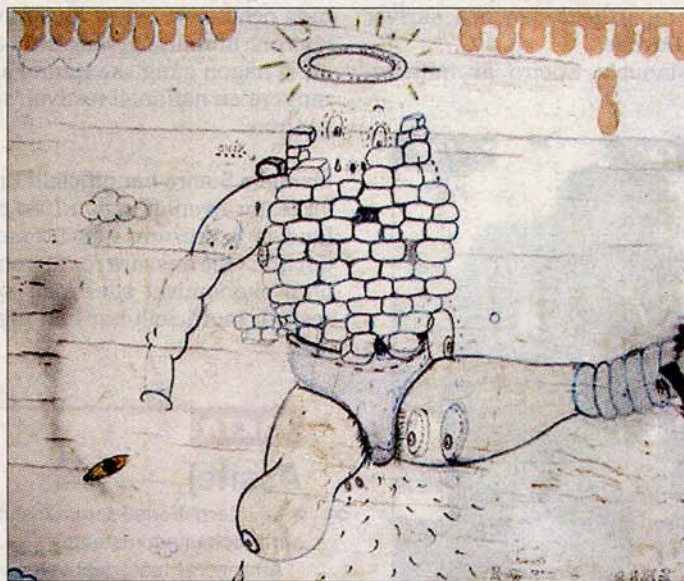
Någonstans mellan Gud och Karl-Alfred

KONST

Jerry King

Have a Nice Day. Galleri 21, Rådman-
gatan 5, Malmö. T o m 5.9.

Målningarna ser lite skitiga ut, som reklamskyltar från tredje världen som fått vara med om en del. Och motiven – eller snarare alla de fragment av motiv som bygger upp bilderna – är rakt av besläktade med de tecknade serierna. San Francisco-konstnären Jerry Kings utställning på Galleri 21 består av målningar som utgår från en stark amerikansk serie-tradition, inte minst från hans egna hemtrakter på västkusten. En del är rena citat, som figuren Karl-Alfred (Popeye, serieklassikern som fyllde 75 år i år) inarbetad i någon av målningarna. Annat har tydliga släktdrag med amerikanska undergroundserier i allmänhet och i synnerhet

"Smokey", en av Jerry Kings målningar på Galleri 21.

George Crumbs skabrösa värld av hillbillies och andra udda figurer.

Precis som hos Crumb kan provokationen emellanåt bli självändamål och det jag själv upp-

skattar minst är när målningarna blir som avslutade bildrutor, med rebusartade innebörder som mer eller mindre kan tolkas i bestämda riktningar – inte minst blasfemiska med återkommande referenser till korsfästelsen. Intressantare är det när det fragmentartade framhävs, där betydelseerna blir tve tydiga och tvivelaktiga, som överlagringar av kvarglömda och delvis motsägelsefulla berättelser.

Måleri med så många och tydliga berättande inslag blir lätt underskattat som just måleri – och det berättande är åtminstone i förstone väldigt mycket i förgrunden här. Men går man in på de oftast hårt lackade bildytorna hittar man en del spännande sätt att arbeta med ytan och materialet. I en av målningarna har färgade tuggummin fått bilda en abstrakt anhopning av former, strax bredvid är underla-

get för hela målningen svart eltejp. Men det är integrerat med måleriet, inte bara påklistrade effekter.

Jerry King representerar en sida av amerikanskt måleri som knappast visats här i Sverige tidigare, som egentligen inte alls har något att göra med popkonstens oftast ganska eleganta sätt att närma sig populärkultur. Istället är det ett skitigt måleri och i högsta grad materiellt, där en viktig föregångare är den efter hand allt mer uppmärksammade Philip Guston, som på 70-talet gjorde ett radikalt brott med sitt eget förflutna inom den abstrakta expressionismen. Inte minst har ett sådant måleri fäste på den amerikanska västkusten, och det är friskt satsat av Galleri 21 att uppmärksamma detta.

PONTUS KYANDER
konstvetare och kritiker